

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.๒๕๕๒ ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตลอดจนให้เกิดความทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วยมาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในคราวประชุมครั้งที่ ๒ /๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.๒๕๕๒ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“ผู้บริหาร”	หมายความว่า	คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาเขตหนองคาย และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และให้รวมถึงหัวหน้าหน่วยงานองค์กรในกำกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ผู้บังคับบัญชา”	หมายความว่า	อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาเขตหนองคาย และ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี ฐานะเทียบเท่าคณะ และให้รวมถึง ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสำนักงาน ตรวจสอบภายใน มหาวิทยาลัยขอนแก่น สังกัดสำนักงานอธิการบดี และหัวหน้าหน่วย งานองค์กรในกำกับ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“อาจารย์”	หมายความว่า	ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ และให้ หมายความรวมถึงข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ สายผู้สอน
“ข้าราชการ”	หมายความว่า	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และให้หมายความรวมถึง พนักงาน ราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานองค์กร ในกำกับ และลูกจ้างที่มีใช้อาจารย์ที่ สังกัดในมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“บุคลากร”	หมายความว่า	อาจารย์และข้าราชการที่ปฏิบัติงานและ สังกัดในมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“จรรยาบรรณ”	หมายความว่า	ประมวลความประพฤติที่พึงงาม
“วิชาชีพเฉพาะ”	หมายความว่า	สาขาวิชาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพกำหนด จรรยาบรรณไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ประจำมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

จรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ครอบคลุมบุคลากรทุกคน ทุกประเภท และทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยสอดคล้องตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๗ บุคลากรของมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

๗.๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง

(๑) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติ

(๒) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีทีวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) พึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๗.๒ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

(๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๒) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ยืนยันเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๔) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการและมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

๗.๓ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

(๑) พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมาภิบาล

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทร และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๔) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

๗.๔ จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ

- (๑) พึงใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่ายในการสื่อความหมายต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ
- (๒) พึงละเว้นการใช้อำนาจหน้าที่ในการหาประโยชน์โดยมิชอบจากนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการ
- (๓) พึงให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็วทันเวลา
- (๔) พึงให้การบริการต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการด้วยจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี มีความเสมอภาค รวดเร็ว ประหยัด ถูกต้อง และปราศจากอคติ
- (๕) พึงละเว้นการแนะนำนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใดๆ อันเป็นการหลบเลี่ยงต่อกฎหมายและระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้อง

๗.๕ จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

- (๑) พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม
- (๒) พึงปฏิบัติต่อผู้มาใช้บริการด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ อ่อนโยน และปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
- (๓) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินในมูลค่าเกินปกติวิสัย และการแสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในกรณีที่ได้รับทรัพย์สินมีมูลค่าเกินปกติวิสัยให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

๗.๖ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

- (๑) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณขององค์กรวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกหรือสังกัดอยู่
- (๒) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ อาจารย์นอกจากพึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดในข้อ ๗ แล้ว พึงมีจรรยาบรรณดังนี้

- (๑) พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป
- (๒) พึงสอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลา และเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- (๓) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต
- (๔) พึงส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยปราศจากความครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ
- (๕) พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

(๖) พึ่งกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในกรอบความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง

(๗) พึ่งปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

(๘) พึ่งปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยในประกาศของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๙) พึ่งสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนา มหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๐) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

ข้อ ๙ การประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักเรียน นักศึกษาที่ไม่มีใช้คู่สมรสของตน

(๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน อบรม หรือมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางฝ่าฝืน หรือผิดกฎหมายต่อนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนและสังคมอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๑๐ การประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรในเรื่องใดเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๒

การประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๑ การประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

กรณีอธิการบดีประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของข้อบังคับนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๒ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามข้อ ๑๑ ของข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามระเบียบสภามหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมและควบคุมให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๓ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณ จะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๒) การร้องทุกข์คำสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณ ให้ร้องทุกข์ต่อคณะบุคคลที่มีความอิสระและเป็นกลาง

(๓) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวนทางจรรยาบรรณ

(๔) การสอบสวนทางจรรยาบรรณและพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนทางจรรยาบรรณหรือกรรมการจรรยาบรรณได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักเรียน นักศึกษา บุคลากร หรือบุคคลอื่น

ข้อ ๑๔ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีมาตรการส่งเสริมกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอโดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๕ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณ” ดังนี้

๑๕.๑ องค์ประกอบ

คณะกรรมการมีองค์ประกอบ ดังนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนสี่คนเป็นกรรมการ

- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ
จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๔) ผู้บริหาร จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๕) ผู้แทนอาจารย์ จำนวนสี่คนเป็นกรรมการ
- (๖) ผู้แทนข้าราชการ จำนวนสี่คนเป็นกรรมการ
- (๗) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานด้านบริหารงานบุคคล เป็นกรรมการโดย
ตำแหน่ง
- (๘) ผู้อำนวยการกองที่รับผิดชอบงานด้านบริหารงานบุคคล เป็นเลขานุการ

๑๕.๒ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา

แต่งตั้ง

เป็นกรรมการ

- (๑) กรรมการตามข้อ ๑๕.๑ (๑) (๒) และ (๓) ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณา
- (๒) กรรมการตามข้อ ๑๕.๑ (๔) ให้ที่ประชุมคณบดีพิจารณาเสนอชื่อผู้บริหาร
- (๓) กรรมการตามข้อ ๑๕.๑ (๕) และ (๖) ดำเนินการดังนี้

ให้คณะโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ เสนอชื่ออาจารย์และ
ข้าราชการ จากภายในคณะหรือภายนอกคณะก็ได้ ประเภทละหนึ่งคน และสำนักงานอธิการบดีโดยความเห็นชอบ
ของที่ประชุมคณะกรรมการประจำสำนักงานอธิการบดี เสนอชื่ออาจารย์และข้าราชการ ประเภทละหนึ่งคน
ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่งประชุมกันในแต่ละประเภทเพื่อเลือก
กันเองให้ได้ผู้เหมาะสมเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ประเภทละสี่คน

๑๕.๓ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง

กรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง
ตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ และผู้บริหาร ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานและกรรมการตาม ข้อ ๑๕.๑ (๑) (๓) และ (๔)
พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว และยังมีได้มีการแต่งตั้งตำแหน่งดังกล่าวใหม่ ให้ประธานและกรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่
ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งใหม่

กรณีที่กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มีการแต่งตั้ง
กรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างและให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน
เว้นแต่จะมีวาระที่เหลืออยู่น้อยกว่าหกสิบวันอาจไม่แต่งตั้งก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณดังกล่าวแล้ว ให้กรรมการ
พ้นตำแหน่ง ดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เมื่อกรรมการตามข้อ ๑๕.๑ (๑) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งกรรมการ
สภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณงามความดีและหรือ
เคยได้รับรางวัล ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในสังคม และกรรมการจรรยาบรรณ ตามข้อ ๑๕.๑ (๕) และ (๖) ต้องมี
คุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เป็นอาจารย์และข้าราชการ สังกัดมหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีนับถึงวันที่คณะกรรมการ
ประจำคณะเสนอชื่อ

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง
หรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และหรือไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงจากคณะ มหาวิทยาลัย
หรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยนับถึงวันที่เสนอชื่อ

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตาม
จรรยาบรรณ

(๒) กำหนดการประพฤติดิจจรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง และให้เสนอมหาวิทยาลัยออกเป็นประกาศ ในกรณีที่มีการประพฤติดิจจรรยาบรรณใดๆ เข้าข่ายการ
กระทำผิดวินัยด้วยให้เสนอมหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัย

(๓) พิจารณาเสนอการประพฤติดิจจรรยาบรรณและการสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณ
ของบุคลากรต่ออธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เพื่อสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณ

(๔) ประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณ และเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วยจรรยาบรรณ
ของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอแนบให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

(๖) คณะกรรมการจรรยาบรรณอาจแต่งตั้งคณะทำงาน และหรือคณะอนุกรรมการเพื่อ
ช่วยงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๔

การสอบสวนและพิจารณาทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ และวิธีการพิจารณาของ คณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญในการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบการพิจารณา การแสดง พยานหลักฐานและความเห็นของตนก่อนการพิจารณาวินิจฉัย การให้สิทธิของคู่กรณีในการขอตรวจเอกสาร ที่เกี่ยวข้องพร้อมขอสำเนาเอกสารและการเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ

ความเห็นคณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความเป็นมา หรือคำกล่าวหา พร้อมข้อสรุปที่ได้มาจากการพิจารณาเหตุผลในการสอบสวนและรวบรวมข้อเท็จจริง รวมทั้ง บทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๙ การใช้สิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมขอคัดสำเนาเอกสาร ตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิขอตรวจได้ แต่ทั้งนี้ การขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำ พยานบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาจรรยาบรรณของบุคลากร ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่องราวไป อีกทั้งต้องคำนึงถึงการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักเรียน นักศึกษา บุคลากร หรือบุคคลอื่นด้วย

ในกรณีผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้คัดถ้อยคำพยานจะต้องทำเป็นบันทึกสรุปถ้อยคำหรือปกปิดชื่อ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๒๐ เมื่อดำเนินการสอบสวนทางจรรยาบรรณตามข้อ ๑๘ แล้ว หากปรากฏหลักฐานน่าเชื่อได้ ว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและไม่เป็นความผิดวินัย ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอความเห็น ให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดี แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางจรรยาบรรณ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ของข้อบังคับนี้

การพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนกรรมการจรรยาบรรณทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในที่ประชุม

ข้อ ๒๑ กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาเห็นว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณของ บุคลากรเป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอความเห็น ให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดี แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางวินัยของบุคลากรด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการดำเนินการทางจรรยาบรรณ ตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตาม ระเบียบสภามหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๕

การอุทธรณ์และการร้องทุกข์จรรยาบรรณ

ข้อ ๒๒ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย ให้อุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำมหาวิทยาลัย หรือต่อคณะกรรมการข้าราชการพล เรือนในสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัย

บุคลากรผู้ใดถูกสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับนี้ มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำมหาวิทยาลัยได้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปโดยอนุโลมไปพลางก่อน เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จนครบวาระ หรือจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการขึ้นใหม่ ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๔ บุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดี แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ส่วนการสอบสวนทางจรรยาบรรณ การพิจารณา และดำเนินการทางจรรยาบรรณให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่ในกรณี ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้สอบสวนทางจรรยาบรรณ โดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้ว ก่อนที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวนหรือดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้น ต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนทางจรรยาบรรณ หรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้ว ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าสอบสวนทางจรรยาบรรณ หรือการพิจารณานั้นแล้วแต่กรณีเป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก

(เอก สารสิน)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น